

Abstrakt

Práce vychází z Heideggerova pojetí pravdy od začátku 30. let 20. století a sleduje vývoj proměny pojetí pravdy v dějinách, jmenovitě od Anaximandra, přes Parmenida až k Platónovi. Toto téma je zkoumáno na vybraných Heideggerových textech, které se presokratikům a tématu pravdy věnují, společně s Platónovým dialogem Parmenidés, na který se váže i anonymní komentář k němu od neznámého autora z dob pozdní antiky. Pro Heideggera se totiž způsob bytí člověka v dějinách nějak mění na základě proměny vztahu k bytí, což bytostně souvisí i s proměnou pojetí pravdy. S tím souvisí také způsob, jakým jsou ve světě odkrýváme a co pro nás vůbec jsou znamenají. Proto můžeme říci, že v tom, jak pravdě rozumíme, se nějak bytostně ukazuje, jak rozumíme sobě i celému světu. Pojetí pravdy je tak sledováno ve spojení s Heideggerovým pojetím dějin, jež pro něj bytostně souvisí s proměnou vztahu člověka k bytí samému, což ovlivňuje nejen to, jak a od čeho si vůbec člověk ve světě rozumí (a tím ovlivňuje i pojetí pravdy v dějinách), ale také to, zda a jakým způsobem se člověk po bytí vůbec ptá. Práce tak začíná vykročením z tradičního pojetí pravdy k tomu původnímu na počátku dějin západního myšlení (Anaximandros, Parmenidés), abychom od něj opět vykročili po cestě, na níž se jeho význam v Heideggerových očích nějak zásadně pro člověka proměňuje (Platón), a došli tak na závěr k pojetí, jež je už v rozhodnuté podobě nakročením (Anonymní komentář) k tomu pojetí tradičnímu.

Klíčová slova: Heidegger, Anaximandros, Parmenidés, Platón, bytí, pravda, dějiny.